

[Svend Haugaard.]

finansiering af bygninger for landbruget, finansiering af konsulenttjeneste o. s. v., men ikke med henblik på den mere kort-sigtede form. Jeg anerkender og mener, det er rigtigt, at beløbene, som kan tilbageholdes af producentens levering af mælk og smørfedt, maksimeres til 15 + 15 mill. kr.

Med hensyn til hjemmeslagtningen kan jeg slutte mig til de bemærkninger, som faldt fra det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen. Et enkelt af beløbene inden for den store beløbsramme kunne jeg måske sætte et vist spørgsmålstejn ved; det er tilskuddet til kunstgødning. Vi kunne måske have tænkt os, det var bedre, at en del af dette beløb blev overført til rationalisering inden for landbrugets forskellige grene, slagterier o. s. v., eller vi kunne have tænkt os, at det måske gjorde mere gavn i kornfonden; ikke mindst når vi kan regne med, at kornprisen til næste år kommer op på 55 kr., kunne der i høj grad være grund til næste år at tilgodese kornfonden med dette beløb, der nu vil gå ind til de kornproducerende brug sammen med den forøgede pris på korn. Det er dog ikke så afgørende for os, at vi på disse punkter har villet stille ændringsforslag, men det radikale venstre må ud fra disse synspunkter stemme imod venstres forslag om en ny beløbsramme, og vi må stemme imod det konservative folkepartis forslag om, at loven i løbet af et år skal kunne tages op til revision. Vi synes, det er lidt ejendommeligt, at det udprægede spareparti venstre har fremsat et sådant forslag uden samtidig at anvise, hvordan dette meget store beløb skal fremskaffes. Det ærede medlem hr. H. C. Toft lovede dog, at hvis hans parti skulle gå med til en udvidelse af beløbsrammen, ville man også være med til at anvise dækning for beløbet. Det er altid et fremskridt. Det var rart, om venstre kunne komme lige så vidt.

Med hensyn til kornordningen ligger det væsentligt tungere. Der er nu tale om en meget stærk forøgelse af kornprisen, en forøgelse, som forrykker det økonomiske forhold mellem de forskellige brugsstørrelser. Jeg har lyttet til det, der er blevet sagt i det høje ting i dag; jeg har lyttet i udvalget, jeg har lyttet ved første behand-

ling og spurgt mig selv: hvad er egentlig argumenterne for, at man skal gennemføre denne kornordning? Jeg har kun hørt to argumenter; de blev fremført ved første behandling. Det ene gik ud på en regulering af produktionen, det andet var ønsket om en rentabel kornpris; men vi har ikke i mellemtiden fået klaret, hvorvidt det første argument om reguleringen virkede efter hensigten, og har heller ikke fået klaret, om det er forsvarligt at lade denne hensigt ske fyldest.

Hvad angår reguleringen, vil jeg gerne anmode især ordføreren fra venstre om at give os besked, give os bevis for, at det virkelig er rigtigt, at en forøgelse af kornprisen fra det nuværende op til 52-55 kr. har en regulerende virkning på svineproduktionen. Vi har hverken her i salen eller ved udvalgmøderne fået noget som helst bevis herpå. Fra visse sider, slagterierne blandt andet, er det blevet sagt, at man ikke regnede med, at denne forøgede kornpris kunne regulere svineproduktionen; så skulle man væsentlig højere op. Nok kan det tænkes, at der hos den enkelte producent kan ske en vis begrænsning, men hos andre, der har de store renter og afdrag at svare, vil det nødvendigvis gå sådan, at det virker modsat, for når man tjener mindre pr. stk., må man producere flere stykker. Som helhed vil det ikke have nogen virkning. Vi har også i dag hørt forskellige udtalelser om, at ordningen vil have en produktionsbegrænsende virkning. Jeg beder nu om at få ren besked og om i det hele taget at få en acceptabel forklaring på, hvordan det vil virke regulerende.

Det andet argument om den rentable kornpris er mere i orden. For så vidt er det ærede medlem hr. H. C. Toft ret logisk, idet han altså mener, at når man får en højere kornpris, bliver landbruget mere rentabelt, og det kan ikke benægtes, at det er rigtigt; men det, der er spørgsmålet, og det, vi ikke har fået svar på — men som jeg nu beder om et svar på — det er, hvorfor netop kornproducenterne skal sikres denne rentabilitet tilmed på bekostning af andres tilsvarende nedsættelse i deres indtægt. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til det ærede medlem hr. H. C. Toft, og jeg håber at få det besvaret: trænger specielt kornbruget til beskyttelse?